

Grzegorz Markowski & Ryszard Sygitowicz, Wybacz

Wybacz mi, że mnie tak mało masz
dzisiaj też, nie ma mnie
ja i Ty, to miał być cudowny rym
wyszedł nam biały wiersz
ja z tych połamanych liter poskładałem nas
przechowuję to w ukryciu, jak najdroższy skarb
Za dotknięciem dna, wszystko się odmieni
trzeba najpierw spaść, by się znowu wzbić
znów będziemy jak woda i pragnienie
co bez siebie już, nie potrafią żyć
Wybacz mi, że mnie tak mało masz
dzisiaj też, nie ma mnie
chciałem przyjść, spojrzeć w Twoją jasną twarz
lecz przez szkło widać źle
czy pamiętasz bar gdzie serce wtedy dałem Ci
spójrz przyniosłem Ci w serwetce, z tamtej knajpy dym
Za dotknięciem dna wszystko się odmieni
trzeba najpierw spaść by się znowu wzbić
znów będziemy jak woda i pragnienie
co bez siebie już nie potrafią żyć
Za dotknięciem dna wszystko się odmieni
czepiać się Twych rąk, dłużej nie mam sił
znów będziemy żyć w świetle światłocieni
ale nie od dziś, daj mi parę dni
Wybacz mi, że mnie tak mało masz...